

Березень
2022

Stella Maris

ПІДТРИМУЄ МОРЯКІВ ТА РИБАЛОК В УСЬОМУ СВІТІ

В номері

Неділя в морі

з отцем Піо Ідоу

Святі Герої

«Незвичайні» святі!

Вивчення Віри

Три зброї Великого посту

Стелла Маріс (Морський Апостолят) – це католицька благодійна організація, що підтримує моряків у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну підтримку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани і волонтери відвідують судна, вітають моряків, пропонують благодійну допомогу та консультації, практичну допомогу, догляд і дружбу.

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати свою працю лише завдяки щедрим пожертвам наших прихильників та волонтерів.

Підтримати Стелла Маріс пожертвою можна на сайті: www.apostleshipofthesea.org.uk/ways-donate

Морський Апостолят 39 Площа Екклстона
Лондон, SW1V 1BX

Тел: +44 020 7901 1931

Електронна пошта:

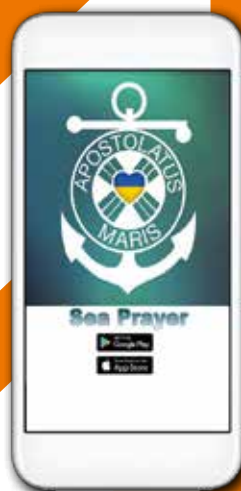
info@apostleshipofthesea.org.uk

[facebook.com/AoS.GB](https://www.facebook.com/AoS.GB)

www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі № 1069833
Зареєстрована благодійна організація в Шотландії номер SC043085
Реєстраційний номер компанії 3320318

Images: Cover, Pg 2 and back cover courtesy of Stella Maris.
Pg 5, 6, 9 and 10 courtesy of iStockphoto.
Pgs 4 and 11 courtesy of Fr Lawrence Lew OP.

**БЕЗКОШТОВНИЙ
ДОДАТОК
ШУКАЙТЕ 'SEA PRAYER'
В МАГАЗИНІ ДОДАТКІВ**

Sea Prayer

Download on the
App Store

Download from
Google Play

Стелла Маріс надає морякам практичну та інформаційну підтримку і уважного співрозмовника

Неділя в морі 3 о. Пію Ідоу

ПЕРША НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ НЕДІЛЯ, 6-ТЕ БЕРЕЗНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 4:1-13

Ісус же, повен Святого Духа, повернувся з-над Йордану, і Дух повів його в пустиню, де сорок день його спокушав диявол; і протягом тих днів Ісус не їв нічого. Коли ж вони скінчились, він зголоднів.

А диявол йому й каже: “Якщо ти Син Божий, скажи оцьому каменеві, щоб став хлібом.”

Ісус озвався до нього: “Писано, що не самим лише хлібом житиме людина.”

Тоді диявол вивів його високо, показав йому в одну мить усі царства світу, і сказав до нього диявол: “Я дам тобі всю цю владу й славу їхню, бо вона мені була передана, і я даю її, кому захочу.”

Тож коли ти поклонишся передо мною, вся твоя буде.”

Ісус у відповідь сказав до нього: “Писано: Ти будеш поклонятись Господові, Богові твоєму, і йому єдиному служити.”

Потім він повів його в Єрусалим, поставив на наріжнику храму й сказав до нього: “Коли ти Син Божий, кинься звідсіль додолу;

писано бо: Він ангелам своїм велітиме про тебе, щоб тебе зберігали;

і: Вони знімуть тебе на руки, щоб ти, ногою своєю не спіткнувся о камінь.”

Але Ісус озвався до нього: “Сказано: Не спокушуватимеш Господа, Бога твого.”

І скінчивши всі спокуси, диявол відійшов від нього до якогось часу.

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Одна з найперших речей, які ми повинні зрозуміти в духовному житті, — це природа спокус і найкращий спосіб успішно протистояти їм. Самі по собі спокуси не є гріхами. Спокуса — це просто «запрошення» до скоєння зла. Це запрошення надходить від нашого духовного ворога, яким є диявол. Бог нікого не спокушує безпосередньо, але Він допускає нам бути спокушеними, щоб ми могли заслужити небо, очистити свої душі та рости в духовному житті. Ми не повинні розглядати спокуси як щось погане, а натомість як чудову можливість довести, наскільки ми любимо Бога.

Інша річ про спокуси – це ознака Божої любові. Диявол спокушає тих, хто перебуває в Божій благодаті. Коли Бог допускає дияволу спокушати нас, Він хоче зробити нас більш близькими до Свого Сина, який був спокуваний у пустелі, але не згрішив. Це той приклад, який ми повинні наслідувати, коли нас випробовують спокуси. Нам потрібно бути сміливими і протистояти дияволу.

Піддаючись спокусі, ми повинні втікати від диявола, вдаючись до молитви та Слова Божого. Ісус постив і молився протягом сорока днів, щоб навчити нас, що лише роблячи зусилля над собою, ми можемо сподіватися перемогти диявола. Ісус вдався до Слова Божого, коли був спокушуваний, і Він засоромив диявола. Христос є Слово Боже, і ми приймаємо Його у Святій Євхаристії. Опинившись у спокусі, не залишайся осторонь Христа в Святій Євхаристії, а прямуй до Нього з проханням допомоги тобі.

Наша молитва буде ефективнішою, коли ми будемо шукати заступництва Пресвятої Богородиці. Диявол боїться її і тремтить перед її присутністю. Коли ви відчуваєте спокусу гріха, коли відчуваєте спокусу зробити, подумати чи сказати щось зле, нехай ваші думки звернуться до Пресвятої Діви Марії з благанням, щоб у вас ніколи не було нещастя образити Бога.

ДРУГА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ НЕДІЛЯ, 13-ТЕ БЕРЕЗНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 9:28 - 36

Днів з вісім по оцій розмові Ісус узяв з собою Петра, Йоана та Якова й пішов аж на гору помолитись.

І коли він молився, вигляд його обличчя став інший, а одежа - біла та блискуча. І ось два мужі з ним розмовляли: були то Мойсей та Ілля, що, з'явившись у славі, говорили про його смерть, якої він мав зазнати в Єрусалимі.

Петро й його товариші були зморені сном. Та як пробудилися, побачили його славу і двох мужів, що з ним стояли.

А коли ці відходили від нього, Петро промовив до Ісуса: "Наставниче, добре нам тут бути! Зробимо три намети: один тобі, один Мойсееві й один Іллі." Він не знав, що говорить.

Коли він говорив це, насунулася хмара й огорнула їх, а учні налякались, як ті ввійшли у хмару.

І залунав голос з хмари. "Це Син мій, Вибранець, слухайте його!"

І коли пролунав цей голос, Ісус один зостався. Учні мовчали, і нічого з того, що бачили, нікому тоді не оповідали.

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Минулої неділі, розмірковуючи про спокуси Христа в пустелі, ми зрозуміли, що для того, щоб здобути вінець вічної слави, ми повинні вступити в битву з ворогом дияволом і перемогти його. Диявол не залишить нас у спокої і завжди буде турбувати нас. Але якщо ми будемо наполегливі, якщо ми протистоїмо дияволу, укріплені Божою благодаттю, і переможемо його, наш буде вінець слави, який чекає на нас на небі. У сьогоднішньому Євангелії Петро, Яків та Іван бачили прообраз слави, яка чекає на нас, коли на горі Тавор Ісус продемонстрував їм у повноті відблиск Своєї Божественної слави. Петро, вражений видінням, не втримався, і вигукнув: «Наставниче, добре нам тут бути!».

Святий Альфонс Лігуорі каже, що «Слава небес полягає в тому, щоб бачити і любити Бога лицем до лиця». І ми відчуваємо частинку цієї слави щоразу, коли молимося, з великим запалом і відданістю. Молитва – це той момент, коли ми відокремлюємо себе від захоплень цього світу і віддаємося в Божу присутність. У молитві ми споглядаємо обличчя Ісуса і починаємо відчувати частину тієї слави, яка чекає на нас в небі.

Великий піст – це особливий час, протягом якого ми, християни, нагадуємо, що Бог покликав нас до більших речей. Наслідуючи приклад Христа, нас заохочують разом із Ним піти в пустелю, піднятися на гору до Божої присутності. І дотримання Великого посту не повинно обмежуватися цими сорока днями. Великий піст поширюється на все наше земне життя, бо, як говорить святий ап. Павло в Посланні, Бог покликав нас не до нечистоти, а до освячення. Сподіваюся, добрі рішення, які ви прийняли цього Великого посту, залишаться і після. Сподіваємось, що коли ми цього Великодня прийдемо, щоб побачити славу Воскреслого Христа, ми будемо сповнені натхнення та бажання бачити Його славу вічно на небі.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ НЕДІЛЯ, 20-ТЕ БЕРЕЗНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 13:1-9

Того ж часу прибули деякі й розповіли йому про галилеїв, що їхню кров Пилат змішав з їхніми жертвами.

Озвавшись, він сказав їм: “Гадаєте, що ті галилеї, тому що таке постраждали, були більші грішники, ніж усі галилеї?”

Ні, кажу вам, але як не покаєтесь, усі загинете так само.

Або ті вісімнадцять, що на них упала башта Силоамська й їх забила, гадаєте, що були більш винні від усіх мешканців Єрусалиму? Ні, кажу вам, але як не покаєтесь, усі загинете так само.”

І він розповів їм оцю притчу; “Один чоловік мав смоковницю, посажену в його винограднику. Прийшов він і почав плода на ній шукати, та не знайшов.

Тоді він сказав до виноградаря: Оце три роки, як я приходжу, шукаючи плода на цій смоковниці, і не знаходжу. Зрубай її: нащо й землю займає ще?”

А той озвався до нього: Пане, лиши її ще на цей рік: я обкопаю навкруг неї і обкладу гноєм.

Може, щось вродить нарік, а коли ні, то ти її зрубаєш.”

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

У сьогоднішньому Євангелії Ісус наголошує на необхідності покаяння. Деякі з близьких Ісуса розповідали йому, як Пилат вбив групу галилейських паломників, змішавши їх кров із їхніми жертвами. Нам не пояснюється, чому Пилат вчинив такий жорсткий акт жорстокості. Але Ісус використовує нагоду, щоб допомогти своїм слухачам зрозуміти, що якщо вони не покаються, їх чекає набагато страшніша смерть: «як не покаєтесь, усі загинете так само».

Трагедії стаються завжди. На жаль, життя на землі таке. Ми всі колись помremo земною смертю. Для когось це буде жорстко, для когось тихо. В чому різниця? Тільки Бог знає. Але коли ми звинувачуємо Бога у злі цього світу, ми опускаємо суть. Бог не хоче зла, але іноді Він допускає зло з конкретних причин. І про одну з цих конкретних причин ми дізнаємося в сьогоднішньому Євангелії.

Тимчасові трагедії існують, і іноді ми нічого не можемо з ними вдіяти. Але всі ми повинні усвідомлювати вічну трагедію, яка може спіткати нас, якщо ми не покаємося.

Двічі Ісус каже так: «...але як не покаєтесь, усі загинете так само». Цими словами Ісус застерігає нас від фальшивої самовпевненості. Уникаймо обманювати себе та довіряти власним судженням. Натомість, давайте будемо смиренними і визнаємо, що без Божої благодаті ми не маємо надії на життя. У цей період Великого посту нас заохочується сповідатися і бути смиренними перед нашим небесним Отцем. Там на Сповіді ми можемо сказати Богу з усією смиренністю: «Отче, я згрішив проти Тебе і не заслуговую називатися твоєю дитиною». І ми можемо бути впевнені, що Бог не залишиться незворушним, але неодмінно благословить нас.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ НЕДІЛЯ, 27-МЕ БЕРЕЗНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 15:1-3, 11-32

Усі митарі й грішники приходили до нього, щоб його почути.

А фарисеї з книжниками нарікали: "Цей грішників приймає і їсть разом з ними."

Тоді Ісус сказав до них цю притчу:

Він сказав далі: "В одного чоловіка було два сини.

Молодший з них сказав батькові: Тату, дай мені ту частину маєтку, що мені припадає. І батько розділив між ними свій маєток.

Кілька днів потім, молодший, зібравши все, подався у край далекий і там розтратив свій маєток, живши розпусно.

І от як він усе прогайнував, настав великий голод у тім краю, і він почав бідувати.

Пішов він і найнявся до одного з мешканців того краю, і той послав його на своє поле пасти свині.

І він бажав би був наповнити живіт свій стручками, що їли свині, та й тих ніхто не давав йому.

Опам'ятавшись, він сказав до себе: Скільки то наймитів у мого батька мають подостатком хліба, а я тут з голоду конаю.

Встану та й піду до батька мого і скажу йому: Отче, я прогрішився проти неба й проти тебе!

Я недостойний більше зватися твоїм сином. Прийми мене як одного з твоїх наймитів.

І встав він і пішов до батька свого. І як він був іще далеко, побачив його батько його й, змилосердившись, побіг, на шию йому кинувся і поцілував його.

Тут син сказав до нього: Отче, я прогрішився проти неба й проти тебе. Я недостойний більше зватися твоїм сином.

А батько кликнув до слуг своїх: Притьмом принесіть найкращу одіж, одягніть його, дайте йому на руку перстень і сандалі на ноги.

Та приведіть годоване теля і заріжте, і їжмо, веселімся, бо цей мій син був мертвий, і ожив, пропав був, і знайшовся. І вони заходились веселитися.

А старший його син був у полі; коли ж він, повертаючись, наблизився до дому, почув музику й танці.

Покликав він одного із слуг і спитав, що воно таке було б. Той же сказав йому: Брат твій повернувся, і твій батько зарізав годоване теля, бо знайшов його живим-здоровим. Розгнівався той і не хотів увійти. І вийшов тоді батько й почав його просити.

А той озвався до батька: Ось стільки років служу тобі й ніколи не переступив ні однієї заповіді твоєї, і ти не дав мені ніколи козеняти, щоб з друзями моїми повеселитись. Коли повернувся цей син твій, що проїв твій маєток з блудницями, ти зарізав для нього годоване теля.

Батько ж сказав до нього: Ти завжди при мені, дитино, і все моє - твоє.

А веселитись і радіти треба було, бо оцей брат твій був мертвий і ожив, пропав був і знайшовся."

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Притча про блудного сина відкриває нам безмежне милосердя Бога Отця нашого. У чоловіка було двоє синів, молодший з яких вимагав свою частку спадку, яку потім розтратив у безрозсудному житті. Назва притчі може трохи ввести в оману, оскільки, здається, зосереджується на норавливих вчинках молодшого з двох синів і його остаточному покаянні. Але притча, насправді, хоче привернути нашу увагу до батька, який був таким же марнотратним у любові, як і син у витратах. Притча прагне розкрити нам те, що Божа любов і милосердя не знає меж. Попри всю нашу гордість і невдячність до Нього, Бог завжди залишиться вірним Собі, сповнений любові та милосердя.

Молодший син був черствий до батьківської любові і навіть не хотів чекати смерті батька, і вимагав свою частку спадку. Потім він йде марно витратити все це майно. Витративши все, що мав, на землі, де він жив, настав сильний голод, і, щоб вижити, він найнявся до незнайомця, який послав його в поле пасти свиней. Він був настільки знедоленим і нужденним, що навіть хотів їсти стручки, які їли свині. Для єврея це було велике приниження, але воно також допомагає нам зрозуміти сумний стан, до якого опускається грішник, коли він відхиляється від волі Божої.

Але як батько в притчі щодня чекав повернення свого сина, так і Бог, наш Небесний Отець, з радістю чекає грішника, який кається. Ця притча заохочує нас не втрачати надії та впевненості в милосерді Божому. Бог бажає, щоб усі пізнали Його безмежне милосердя і вдалися до нього у кожній своїй потребі. Якими б жахливими не були наші гріхи, якщо ми справді покаємося в них, Бог простить нам.

«Незвичайні» святі!

➤ Опіумний наркоман

Святий Марк Цзі Тянцзін був у багатьох відношеннях зразковим католиком. Як лікар у своєму селі і як чоловік, батько і дідусь, він серйозно ставився до життя у вірі.

Але у Марка була одна велика проблема: під час нападу болісної хвороби в ранньому та середньому віці він займався самолікуванням опіумом. Хвороба Марка відступила, але невдовзі він зрозумів, що став залежним від препарату, що викликає сильне звикання, який використовував для лікування.

Місцевому священику Марка було важко зрозуміти. Не розуміючи складнощів залежності, він міркував, що якщо його грішник, що розкаюється, щоразу сповідує той самий гріх, він не прагне, насправді, змінитися.

Марку сказали не повертатися ані до сповіді, ані до Євхаристії, поки він не повернеться до праведного способу життя.

Наступні тридцять років життя Марка, було самотньою боротьбою. Він не міг позбавитися від залежності не зважаючи на всі свої молитви і всі зусилля, але його відмова здатися готувала його до чогось більшого.

У 1899 році Китай охопило антизахідне повстання, основною метою якого були китайські християни. Марка разом із усією родиною повстанці захопили. «Куди ми йдемо, дідусю», — запитав його онук. Марк відповів: «Ми йдемо додому».

Святий Марк Цзі Тяньцзін є одним із багатьох китайських мучеників, але його унікальна історія допомагає нам зрозуміти сентенцію святого ап. Павла: «Я сильний, коли я слабкий».

Святий Павло благав Бога відняти його «колючку в тілі», але отримав відповідь у молитві: «Досить тобі Моєї благодаті, моя сила стає досконалою в немочі» (Коринтян 12:7-10).

Святий Марк є знаком для всіх нас, хто страждає від слабкості, яку ми боїмося, що її ніколи не подолати, що Бог може зробити нас залежними від Нього в молитві, не попри ці слабкості, а через ці слабкості.

➤ «Невіруючий» священник

Так трапляється: коли католицький священник, не дотримується своїх обітниць, — це катастрофа. Він не тільки не може жити за своїм покликанням, але й послаблює віру, спокушаючи оточуючих. Він є причиною зіпсуття та скандалу, через який завжди страждала Церква.

Тож Сен-Андреас Воутерс, глибоко скомпрометований священник у Нідерландах 16 ст., ніколи не стане предметом довгої та повчальної біографії. Відомий усім як п'яниця і розпусник, він був відсторонений від своєї парафії, коли група протестантів-екстремістів захопила його рідне місто в 1572 році.

Вони зібрали 11 францисканців із сусіднього монастиря та кількох інших місцевих священників (включаючи одного святого домініка, який кинувся в місто, щоб спробувати їм допомогти).

У в'язничному у сараї разом із братами-священниками у катованому Андреасі щось

змінилося. Коли йому запропонували шанс врятуватися, заперечивши дійсну присутність Христа в Євхаристії, слабкість його минулого життя перетворилася на героїчну чесноту твердості.

Примирившись з Церквою, він був повішений разом з іншими полоненими невдовзі після цього. На знущання з боку вбивць, він спокійно відповів: «Я був розпусником. Єретиком - ніколи».

Св. Андреас нагадує нам, що ніколи не пізно, і ніколи не буває надто складно – почати знову: доки у Винограднику залишається одна година роботи, робітники все ще можуть заробити свою заплату.

➤ Сільський гультвіса

Блаженний Франц Єгерштеттер був чоловіком, батьком і фермером, який прийняв рішення бути страченим нацистами, але не приєднатися до їхньої армії: єдиною людиною у своєму австрійському селі, яка була готова протистояти.

Однак в це видатне християнське свідчення не повірив би ніхто, хто знав його в молодості.

Франц мав мотоцикл, любив напиватися і сваритися, а також від нього народилася принаймні одна дитина поза шлюбом. Тож ви розумієте яким він був. Сам син неодружених батьків, його

виховували мати та вітчим після того, як його власний батько загинув на Першій світовій війні.

Ситуація почала змінюватися, коли він зустрів Франциску Шванінгер. Пара одружилася, коли йому було 29 років, і після того, як вона спонукала його поїхати до Риму на паломницько-медовий місяць, Франц почав щодня відвідувати богослужіння і навіть жертвувати милостиню, незважаючи на те, що сам був бідною людиною.

Францу вдавалося чотири рази уникати призову до німецької армії, але в 1943 році його заарештували за відмову служити.

Його парафіяльний священник та багато інших

намагалися переконати його приєднатися, але він був упевнений, що не може. Тільки дружина підтримала його, погодившись, що нацистська ідеологія повністю суперечить християнській вірі і з ними не можна миритися.

Багато хто стверджував, що такому як він, не варто хвилюватися з приводу такого роду питань, якщо освічені єпископи та політики готові з цим погодитися. Інші, що його основний обов'язок був перед дружиною та дітьми.

Франц був твердий, кажучи, що він не має права позбавляти життя інших чоловіків і батьків лише для того, щоб захистити своє. Його судив військовий суд і невдовзі після цього, у віці 36 років, його було страчено.

Паралелі між блаженним Францом та іншим мучеником сумління Томасом Мором настільки ж вражаючі, як і відмінності між ними.

Разом вони показують нам, що зовнішні обставини нашого життя: походження, освіта, навіть наші минулі гріхи не настільки важливі, як ми можемо думати. Справді важливо, як ми реагуємо в час, коли Бог кличе нас бути Його свідками.

Три зброї Великого посту – піст, милостиня і молитва

о.Вівіан Болан О.Р.

LENT

fast pray give

Потрійна аскеза Великого посту, яка є потрійним християнським життям у будь-який час, складається з милостині, молитви та посту (Мт. 6, 1-18).

Піст

Надмірне захоплення їжею та напоями завжди можливе, і часто простіше знайти цьому виправдання, ніж визнати це просто спокусою. Якщо ми віддаємося культурі осуду і оправдання, оскарженню і обстоюванню своїх прав, ми ризикуємо втратити відчуття благословення, усвідомлення творіння як дару від милосердного Бога. Належна оцінка земних благ повинна включати розуміння їх походження, розуміння, як їх потрібно розумно використовувати, і пам'ятати, що в цьому світі є інші люди, чиї основні потреби (їжа, вода, житло) не задовольняються. поки ми задовольняємо уявні потреби. Піст не може бути просто особистим викликом, щоб перевірити, чи можемо ми досягти певних духовних цілей, відвідуванням свого роду духовної школи. Скромність у споживанні їжі та напоїв і навіть

утримання від них сприяє зосередженню та молитві, нагадує нам про потреби інших і допомагає нам визнати Божі дари.

Іван Павло II нагадав монахам про їхню потребу заново відкрити аскетичні практики, характерні для духовної традиції Церкви. Це потужні засоби для справжнього прогресу в святості, сказав він, допомагаючи оволодіти та виправити схильності людської природи, зраненої гріхом, незамінні, якщо ми хочемо залишатися вірними і слідувати хресною дорогою (Vita Consecrata §38).

Милостиня

Коли Ісус говорить про милостиню, він застерігає від того, щоб робити це напоказ. Спокуса того, що приємності для очей, пов'язана не тільки з фізичною красою, яка може пробудити нашу пожадливість, а й з тим, якими ми хочемо

здаватися іншим, як ми хочемо, щоб нас бачили. Йдеться про владу та популярність, бути впливовим і впізнаваним, бути в змозі допомогти іншим і зробити їх боржниками перед нами. Тут є великі небезпеки, і чесноти, які нам потрібні, щоб протистояти їм, пов'язані зі справедливістю: вдячність, повага, смирення, правдивість, щедрість, а також сама справедливість. Ми даємо милостиню іншим, не лише даючи їм подачки, але й поважаючи їхнє майно, шануючи їхнє добре ім'я та репутацію, прагнучи бути чесними щодо їхніх чеснот і недоліків (як і наших). У світі, одержимому славою та популярністю, тим, як люди виглядають, а не такими, якими вони є, послідовники Ісуса як ніколи потребують бути смиренними, порівнюючи себе лише з Богом і тим самим визнаючи свою нікчемність, а також свою велич.

Бажання щось порахувати, знайти своє місце під сонцем, навіть мати владу над іншими може бути настільки ж сильним, як бажання їжі, пиття чи сексу. Хто може вижити, коли його хвалять, дивується Книга Приповідок(27:21). Хто може протистояти багатству, запитує Книга Сираха (31:10; див. 1 Тм 6:10). Немає іншого виходу, як боротися з цими бажаннями. Ми повинні взяти участь у цій боротьбі, якщо хочемо залишатися на шляху до нашої мети, якщо ми хочемо продовжувати зростати в житті, що дає нам Ісус.

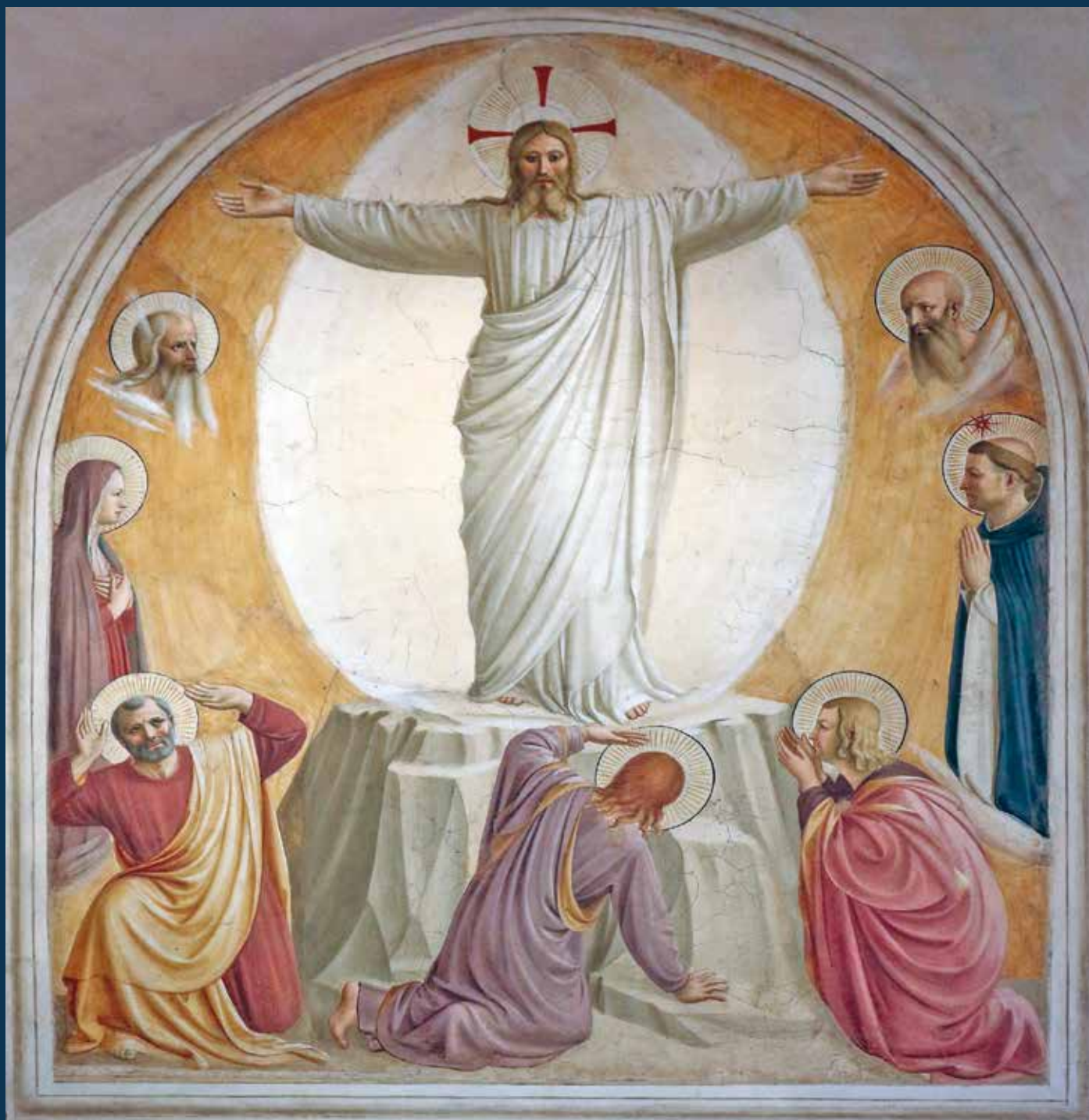
Молитва

Якщо піст прагне керувати пожадливістю тіла, а милостиня — пожадливістю очей, ми можемо думати про молитву як про християнську протиотруту від гордості життя. Початковий гріх гордості — це рішення піти на самоті і шукати мудрості окремо від Бога. Молитися означає визнати нашу потребу в Бозі. Інша тенденція нашого часу полягає в тому, щоб вважати незалежність і автономію чимось хорошим, а залежність і потребу - поганими. Але наша ситуація – залежність і потреба: від батьків і вчителів, сім'ї і народу, друзів і колег. Світський гуманізм боїться, що Бог є загрозою для людства, що ми не можемо бути по-справжньому вільними, поки не позбудемось Бога. Адам і Єва, прагнучи бути мудрими окремо від Бога, є справжніми секуляристами. Християнський гуманізм знає, що істина прямо суперечить цьому: Христос, який є вершиною людяності, веде його не доземного процвітання. Молитва – це свіже повітря, на якому живе і розквітає християнин. Віддавати своє життя Богові в молитві не є ані принизливим, ані боягузливим, а просто правдивим і духовно здоровим.

Відмовитися від молитви – значить увійти в місце самотності та смутку. Щоб вистояти в боротьбі молитви, потрібна мужність, але так стають святими.

З буклету Духовна війна надано Товариством Католицької Правди

ВЕЛИКОПОСНА МОЛИТВА

Господи, що постив заради нас сорок днів і сорок ночей, дай нам благодать мати таку стриманість, щоб, підкоряючись Духу, ми завжди виконували Твої заповіді в праведності та правдивій святості, бо Твоя є честь і слава . Амінь.

STELLA MARIS

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден.

Ми покращуємо життя мореплавців і рибалок через нашу мережу місцевих капеланів та центрів моряків, експертну інформацію, адвокацію, та духовну підтримку.

Stella Maris регіональні координатори

Північна Америка і Кариби

Deacon Paul Rosenblum

Stella Maris Port Chaplain, Charleston Diocesan

Email: paul.rosenblum@stellamarisemail.org

Mobile: +1 (843) 822-3572

Європа

Martin Foley

Stella Maris National Director, UK

Email: martin.foley@stellamarisemail.org

Mobile: +44 7941 231628

Африка Індійського океану

Fr. Jacques Henri David

Stella Maris Port Chaplain, Port-Louis, Mauritius

Email: jachenri@intnet.mu

Mobile: + 230 57287348

Південна Азія

Fr. Johnson Chirammel

Stella Maris Port Chaplain, Cochin, India

Email: chirammelj@yahoo.com

Mobile: +91 9447308759

Західна Африка

Fr. Celestin Ikomba

Stella Maris National Director, Ivory Coast

Email: ikomba_celio@yahoo.fr

Mobile: +225 08041035

Південно-Східна Азія

Fr. Paulo Prigol

Stella Maris Director, Manila, Philippines

Email: pauloprigol@yahoo.com

Mobile: +63 908 819 0230

Латинська Америка

Fr. Samuel Fonseca, C.S.

Stella Maris National Director, Brazil

Email: samufonto@hotmail.com

Mobile: +55 (13) 9772 1191

Океанія

Sr. Mary Leahy, RSJ

Stella Maris Port Chaplain, Sydney, Australia

Email: smaryleahy@gmail.com

Mobile: +61 (418) 724 713

www.stellamaris.org.uk
facebook.com/StellaMarisOrg
twitter.com/StellaMarisOrg

STELLA MARIS